

sosiálarin

telf. 14720. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosiálarin

Útgevri:
Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting: Sosiálarin
Prent: Dimmalætting

Til: Vinir og kenningar Frá: Olafi og Paula

— SUM Á JÓLUM. Tá er vanligt, at vinir og kenningar hittast, og ikki er sjáldsamt, at gávur verða lætnar. Í so máta er hetta eitt rættuliga jólalandsstýri, vit hava fingið. Tó skal hetta skiljast soleiðis, at teir vinir og kenningar, sum vanligar hittast á jólum og lata hvør øðrum gávur, lata hesar fyrir at gleða onnur, men ikki samstundis taka frá øðrum og tá serliga ikki í berum hevndarhugi og øvundsjúku.

MEN' SOLEIÐIS er tíverri við hesum báðum, Olafi Olsen og Paula Ellefsen. At teir lata gávarnar í bestu meining til sínar vinir og kenningar (vanliga kalla vina- og kenningapolitikkur), er einki at ivast í, men hinvegin er verri statt við teimum, sum tikið verður frá.

HER HUGSAÐ VIT um seinastu gávana, hesir báðir vegna landsstýrið hava latið, ikki bert einum privátum skipafelagi í Føroyum, men so sanniliga eisini útlendskum feløgum. Og gávan er frá Føroya fólki og eitur: Uttanlandsdeildin hjá Strandferðsluni. Eitt liðugtpakkað ferðaskipaprojekt, bygt upp av Føroya fólki.

Í ODDAGREIN her í blaðnum nurtu vit herfyri við Smyrlasurningin og funnst at, at hesin bátur, hesin stovnur, hesin tankin, soleiðis varð jarðlagdur. Fólk beind til hús o.s.fr. At tankin við hesi jarðlegging var so fúlur, sum nú er komið í ljósmálan, mundi fáur væntað. Alt tað, sum vit føroyingar hava bygt upp á siglingarøkinum millum lond, skal nú avreiðast. Ikki bert vetrarsiglingin, men so sanniliga eisini summarsiglingin. Nú skal Skipafelag Føroya og tey útlendsk feløg, sum teir eru agentar fyrir, heystað av royndum strandferðslunnar, so leigast kann eitt luxusskip til at sigla somu rutu, sum Smyril hevur røkt.

NÚ ER VENT í holuni hjá sambandinum og fólkaflokkinum. Nú er einki óført við millumlandaskipi. Tað mátti bert ikki vera føroyskt og fyrir alt í verðini ikki alment tiltak.

Pauli Ellefsen, logmaður:

Besti sáttmálin higartil við Sovjet-samveldið

Nakað soleiðis fullu orð lógmans, tá hann gjøgnum útvarpið slongdi út tíðindini og uttanumtosið, hvi hann nú hevur samráðst um ein sáttmála, sum hann segði verða forderviligan fyrir føroysku fólkasálin, tá Atli Dam var lógmaður.

Nú hann sum sambandslógmaður vitjar vinirnar í Moskva og fær í lag ein sáttmála, sum ber í sær at russar skulu fáa 15.000 tons meira úr føroyskum sjógv, sýnist alt at vera í finasta ordan. Nú er tað einki skeivt at geva kommunum størri ræsarúm í føroyskum sjógv, heldur ikki forderviligt at veida kommunistareyðar toskar — og í finasta lagi, einki um sosialismuforderv, kommunistabasilur, heiðinskap og tramanskap. Agnar Nielsen kann himla, Johannes Martin Olsen kann framvegis prædika, men nú um herligheitina úr Moskva undir Paulasa veingjaskjóli. Ja ein herligur høsnaðardur. Tað vóru tó tær mest fantastisku umberingar lógmaður legði aftrat, hvi hann gjørdi so og so.

Eitt herligt hemskifti av sambandinum. Gud viti hvat Dimmalætting nú fer at lúgva fyrir sínum trúgvu lesarum um landoddarnar. Sjótleikarkynstrið er ikki sum verst at eiga. Og nú er brúk fyrir tí. Tað skiltist á øllum brøgdum at Pauli Ellefsen vildi leggja sær allan heiðurin til fyrir tað »góða úrslit« og samstundis trýsta landsstýrismannin í fiskivinnuáttálinum ein krók, hóast tann veruligi sannleikin er tann øvugt.

Men hóast alt, tillukku við úrslitinum. Men fast takið tykkum, etið nú tað tit hava spýð niður í Føroya fólk — væl gagnist, hóast rákin man vera í so beiskur. Fast takið tykkum. Sanniliga

er brúk fyrir størri nøgdum, serliga nú tit hava lagt okurstoll — og skatt á meiniga mannin og samstundis vart tey riku móti at fáa skatta-hækking.

Tað er vordið sum, men ikki at samvitskan rørist, ikki at teir eiga evnini at rodna. Heldur ikki nú hjálpin má koma úr sjálvum Kreml. Hvat man Wurmbrandt nú siga? Hvussu við at traðka omaná neyðardýrunum í fangatýppunum. Men alt tað fer Johs. Martin væl at fortelja okkum — ella Agnar.

J. Lindenskov

Pauli Ellefsen hálovar »russara-sáttmálanum«

Men nú tegir Dimmalætting

Síðani eg fekk aldur til at velja í 1950, havi eg valt Javnaðarflokkin, men til seinasta lögtingsval 1980, lat eg meg yvirtala at velja Sambandsflokkin, og vil eg her siga frá, hvi eg gjørdi tað.

Soleiðis sum gongdin var í fiskiveiðimøguleik-um okkara í sjeitiárunum, har fiskimenn vóru ríknir burtur av teim gomlu leiðunum og færdi til, at tá verandi landsstýri við Javnaðarflokkinum á odda, gjørdi fiskiveiðisáttmála við Rusland, og eg var, satt at siga, eitt sindur ræddur fyrir, at føroyingar gjørdi sáttmálar við eitt kommunistiskt land.

Men tá eg so hoyrði sambandsmenn og las Dimmalætting, sum alla tíðina visti á vandan í hesum, og helst tá ið eg hoyrði formannin í Sambandsflokkinum, Paula Ellefsen, sum eg hevði eitt sindur av tiltrúgv til, altið ávara imóti at gera fiskiveiðiáttálar við Rusland, tí hetta var eitt kommunistiskt land, so fór eg so smátt at ivast í, um tað var rætt. Tað, sum so fekk meg at taka eina avgjørdastøðu fyrir Sambandsflokkinum, var ávirkanin av tí snilda framferðarháttinum, sum sambandsmenn nýttu uppundir valið í 1980.

Tað var nevniliga soleiðis

is í okkara bygd, at teir høvdu nokur ávis fólk til at ringja og persónliga tosa við okkum, hvussu ræðuligt og kommunistiskt tað var, at Javnaðarflokkurin var við til at gera fiskivinnuáttálar við kommunistiska Rusland. Hetta hevði aldri hent, um Sambandsflokkurin ráddi.

Eg veit, at tað vórunógv fólk við mær sum lótu seg yvirtala av hesum følsku sambandsprofetunum og lupu frá Javnaðarflokkinum. Orsøkin til at eg skrivi hesar reglur er serliga tað, sum er hent her á landi, eftir at formaður Sambandsflokksins, Pauli Ellefsen, er blivin lógmaður, tí nú er sanniliga vent í holuni.

Tá eg nú um dagarnar hoyrði útvarpið siga frá, at okkara nýggi sambandslógmaður skuldi til Moskva at samráðast við russar, so vildi eg illa trúgva hesum. Men seinasta leygardag visti útvarpið at bera tíðindi frá okkara lógmanni, sum just var staddur í kommunistisku háborgini, Moskva, at hann, sambandslógmaðurin hevði gjørt tann besta fiskiveiðisáttmálan við kommunistarnar. Og hesin ber í sær, at russar nú sleppa at veida fleiri túsund tons meira hjá okkum enn frammanundan, av tí fiski, sum fyrir

okkara fiskimenn núhever umleið sama sølvurviðri sum toskar.

Tá so útvarpið hevði samrøðu við lógmann, so mól hann sum hundur um heitan greyt, og lat okkum fáa ein sluttur fyrir ein sluttur sum altið. Jú sanniliga var tað gott, at ein slíkur svíkari kom í ljósið, tí nú stendur hann nakin, men eg lati meg ikki lumpa fleiri ferðir.

Annars vil eg skoyra uppí, at ongandið í Føroya søgu hevur so nógv kommunistisk ávirkan verið í Føroyum, sum nú tað seinasta hálva árið. Meginpartin av árunum hevur eitt russiskt rískskip ligið á reduni í Havn og eygleitt skipaferðsluni til og av Havnini. Í summum var stórsligin kommunistisk vitja av dansi-og sjónleikarabólki úr Mur-

mansk og herfyri vitjaði eitt stásiliga kommunistiskt skúlskip í Havn. Og sanniliga hava okkara egnu landsmenn gjørt hópferð til Ruslands, umframt tey mongu kommunistisku herskipini, sum leingi hava ligið upp á lúr í føroyskum sjógv, og so nú sjálvur lógmaður, sum hálsfevnið við kommunistarnar. So ikki kann sigast annað, enn at vit eru fluttir eitt rættiligt lop eysturyvir síðani Sambandsflokkurin fekk lógmannin, og verður hetta gongdin undir sambandsleiðsluni, so verða vit gloyptrir av kommunismuni, áðrenn nakar varnast, men nú tegir Dimmalætting, og tað av góðum grundum.

Ein vónsvikin

Sovandi Sanferðslunevnd

Síðan Skopunar havn varð stongd, er ferðasambandið higar til oyna av góðum grundum versnað frá dag til dag og verður sjálvandi verri alt sum líkur út á árið.

Men um nakað skil var á teim ráðandi norðuri í Havn nýttist ikki so at

verði.

Vit hava jú eina samferðslunevnd ið saman við landsstýrinum fyrir dýran pening og mikið undirskot leigar ein helikoptara frá dansku ríkmannafyrirkunni A.P. Møller. Í hesi høggravendu vargøld

Framhald á síðu 17